

MEGNYITÓ

Püspök Urak, Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

Meghajtom fejemet tisztelettel azok előtt, akik az elmúlt évszázadokban iszonyatos küzdelmek árán a magyarságot megtartották. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy itt, Lakiteleken, a Kölcsey-Házban köszönthetem az erdélyi unitáriusokat, a magyarországi unitáriusokat és képviselőiket.

Két és fél évtizedig tanítottam, kezdetben egy tanyasi iskolában, később irodalmat, nyelvtant és történelmet itt, Lakiteleken. Bár tankönyveink elhallgatták, de számomra kötelező volt megismertetni a diákokkal, tanítványokkal, hogy mi is történt 1568-ban. Amikor 1988-ban megjelent az Erdély története, az a hatalmas háromkötetes munka, hiányzott belőle a Tordai Országgyűlés és az, hogy itt, magyar földön ennek milyen világtörténelmi jelentősége volt. Bármerre jártam a világban, magyarként büszkén vágtam oda, ha kellett, vagy szelíden beszéltem arról, hogy itt a Kárpát-medencében, magyar földön nemcsak gondolat született, de törvénybe is foglaltatott a vallásszabadság. És a nagy történelmi egyházaink között az unitáriusoknak méltó helye volt, van is, hosszú évszázadokig, évezredekig lesz még helyük. Mert van bennünk még erő, bármennyire is próbálják szétverni. Van bennünk Keletről hozott őserő, amely meg fog tartani még bennünket újabb ezer és ezer esztendőig. Nem szabad, hogy a kishitűség, a bizonytalanság uralkodjék. Aki a környezetemben netán feladni készül a küzdelmet, akár a családi megélhetéséért vívott küzdelmét, akár a közéletben, annak példázatképpen Önöket idézem, az Önök kitartását, áldozatos munkáját és küzdelmét.

Úgy gondolom, hogy ez az összejövetel, amelyen látom itt barátaimat Szabolcsból, a szatmárberegi részről, de látom itt Zalából, Vasból is, és vannak itt a határon túlról is, jelkép lesz, jelképe annak, hogy, függetlenül a politikától, mely oly sok csúnyaságot is jelentett, képesek vagyunk összegyűlni, és azokról emlékezni, akik kell, hogy adjanak példázatot, önbizalmat, hitet, erőt és újabb és újabb lendületet. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy meghívásunkat elfogadták, és házigazdái lehetünk ennek az összejövetelnek.

A politikáról csak annyit: sok-sok politikusa van ennek az országnak, de kevés az államférfi. Mert a politikus csak kampányban

gondolkodik, a politikus csak választásokban gondolkodik, az államférfi viszont nemzedékekben, a jövő nemzedékben gondolkodik. Kívánom azt, hogy minél több államférfit fedezzenek fel, neveljenek a családokban, közösségekben. Jó tanácskozást kívánok a mai naphoz.

Lezsák Sándor

IMA

Mt 11, 28–30

Az Úr Jézus a mennyei Atyától kapott testi–lelki és szellemi értékeket adja tovább nekünk, ezeknek gyakorlásában mutat példát. Jó minékünk, ha tiszta érzések töltik el lelkünket. Nemkülönben, ha értelmesség jellemzi és vezérli életünket, valamint ha hordozói vagyunk a jónak és igaznak, a tudatosság jegyében.

Óreá, az Úr Jézusra figyelvén, látván látjuk, hogy az isteni világ, a lelki és szellemi világ a mi számunkra kínálja magát. A kínálat igen fontos eleme az isteni és emberi világ kapcsolatának. Megszerezni azonban csak abban az esetben sikerül, ha bensőnkől szeretet és vonzódás árad a lelki–szellemi értékek iránt, amelyek Isten szent lényéből kiáradnak, magukat kínálják, s tevékenységünk nyomán bennünk helyet kapnak. Bensőnkől azonban csak akkor árad vonzódás a részünkre oly igen fontos lelki és szellemi értékek iránt, ha erre egyfajta ösztönzés lakozik bennünk. Az ösztönzés annál erősebb, minél természetesebb bennünk az istenhit. E nélkül magára marad az ember, elárvul, s a gyengeség felülkerekedik benne. Lelki és szellemi értékek nélkül nem tudunk emberek lenni. Ezt a veszélyt el kell kerülnünk. El is kerülhetjük, ha értelmünk, szellemi birtokállományunk, a jó iránti szomjúságunk az Úr Jézusra irányítja figyelmünket. Az Úr Jézus Istenhez vezérel, sőt azt a nagy igazságot is bele írja lelkünkbe, hogy akár élünk, akár halunk, az Úréi vagyunk. S ha ez így van - akkor az örökélet nagy igazságát is átéljük, s ez nagy biztonságot ad életünknek. Különösen azért ad nagy biztonságot életünknek, mivel eloszlatja bennünk azt a tévhitet, hogy megszületünk ebbe a földi világba, s aztán meghalunk, s ezzel vége mindennek. Nem így van! Azért